Samling af Afgørelser

DOMSTOLENS DOM (Fjerde Afdeling)

10. november 2011 * [i]

»Miljøbeskyttelse – forordning (EF) nr. 1013/2006 og forordning (EF) nr. 1418/2007 – kontrol med overførsel af affald – forbud mod eksport af brugte katalysatorer til Libanon«

I sag C-405/10,

angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 267 TEUF, indgivet af Amtsgericht Bruchsal (Tyskland) ved afgørelse af 26. juli 2010, indgået til Domstolen den 10. august 2010, i straffesagen mod

QB,

har

DOMSTOLEN (Fjerde Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, J.-C. Bonichot, og dommerne A. Prechal, K. Schiemann (refererende dommer), L. Bay Larsen og E. Jarašiūnas,

generaladvokat: Y. Bot

justitssekretær: fuldmægtig K. Malacek,

på grundlag af den skriftlige forhandling og efter retsmødet den 16. juni 2011,

efter at der er afgivet indlæg af:

– QB ved Rechtsanwalt S. Jäger

– den italienske regering ved G. Palmieri, som befuldmægtiget, bistået af avvocato dello Stato G. Aiello

– Europa-Kommissionen ved A. Marghelis og G. Wilms, som befuldmægtigede,

og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse i retsmødet den 21. juli 2011,

afsagt følgende

* Processprog: tysk.

Dom

1 Anmodningen om præjudiciel afgørelse vedrører fortolkningen af artikel 37 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1013/2006 af 14. juni 2006 om overførsel af affald (EUT L 190, s. 1), sammenholdt med bestemmelserne i Kommissionens forordning (EF) nr. 1418/2007 af 29. november 2007 om eksport til nyttiggørelse af visse typer affald, der er opført i bilag III eller IIIA til forordning nr. 1013/2006, til visse lande, der ikke er omfattet af OECD-beslutningen om kontrol med grænseoverskridende overførsel af affald (EUT L 316, s. 6), som ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 740/2008 af 29. juli 2008 (EUT L 201, s. 36, herefter »forordning nr. 1418/2007«).

2 Anmodningen er fremsat i en straffesag mod QB, der er tiltalt for at have sendt brugte bilkatalysatorer fra Tyskland til Nederlandene med henblik på disses eksport til Libanon.

Retsforskrifter

EU-retten

3 Det anføres i 1. og 42. betragtning til forordning nr. 1013/2006, at denne har til formål at sikre miljøbeskyttelsen i forbindelse med overførsel af affald.

4 26. og 28. betragtning til denne forordning understreger vedrørende eksport fra Den Europæiske Union til tredjelande, at denne beskyttelse især omfatter »miljøet i de pågældende lande«. 33. betragtning til samme forordning præciserer i denne henseende bl.a., at »hvad angår eksport fra [EU] af affald, der ikke er omfattet af et forbud, bør det tilstræbes at sikre, at affaldet håndteres på en miljømæssigt forsvarlig måde i hele overførselsperioden, der også omfatter nyttiggørelse eller bortskaffelse i bestemmelsestredjelandet«.

5 Således som det fremgår af tredje betragtning til nævnte forordning, tilsigter denne i øvrigt, i lighed med Rådets forordning (EØF) nr. 259/93 af 1. februar 1993 om overvågning af og kontrol med overførsel af affald inden for, til og fra Det Europæiske Fællesskab (EFT L 30, s. 1), som den erstatter, at sikre gennemførelsen af forpligtelserne i konventionen om kontrol med grænseoverskridende overførsel af farligt affald og bortskaffelsen heraf, undertegnet i Basel den 22. marts 1989 og godkendt på Fællesskabets vegne ved Rådets afgørelse 93/98/EØF af 1. februar 1993 (EFT L 39, s. 1) (herefter »Baselkonventionen«).

6 Femte betragtning til forordning nr. 1013/2006 præciserer, at denne ligeledes tilsigter at indarbejde indholdet af beslutning C(2001) 107/final truffet af Rådet for Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udvikling (OECD) om revision af beslutning C(92) 39/final om kontrol med grænseoverskridende overførsel af affald til nyttiggørelse (herefter »OECD-beslutningen«), med henblik på at harmonisere affaldslister med Baselkonventionen og revidere visse andre krav.

7 Med det formål fastsætter forordning nr. 1013/2006, således som det fremgår af dennes artikel 1, stk. 1, procedurer og kontrolordninger for overførsel af affald, der afhænger af overførslens oprindelse, bestemmelsessted og rute, affaldstypen og den behandling, affaldet skal gennemgå ved bestemmelsesstedet.

8 Forordning nr. 1013/2006's artikel 36, stk. 1, der er indeholdt i del 1 med overskriften »Eksport til lande, der ikke er omfattet af OECD-beslutningen« i kapitel 2 med overskriften »Affald bestemt til nyttiggørelse« i afsnit IV med overskriften »Eksport fra [EU] til tredjelande«, bestemmer:

»Eksport af affald fra [EU] bestemt til nyttiggørelse i lande, hvor OECD-beslutningen ikke finder anvendelse, er forbudt for følgende affald:

a) affald opført som farligt i bilag V

[...]

f) affald, som bestemmelseslandet har indført importforbud mod […]

[...]«

9 Ligeledes indeholdt i nævnte del 1 fastsætter artikel 37, stk. 1-3, i forordning nr. 1013/2006:

»1. I tilfælde af affald, der er opført i bilag III og IIIA, og hvoraf eksport ikke er forbudt i henhold til artikel 36, sender Kommissionen inden 20 dage efter denne forordnings ikrafttrædelse en skriftlig anmodning til hvert land, der ikke er omfattet af OECD-beslutningen, og udbeder sig:

i) skriftlig bekræftelse af, at affaldet kan eksporteres fra [EU] med henblik på nyttiggørelse i det pågældende land, samt

ii) en angivelse af, hvilken kontrolprocedure der eventuelt vil blive fulgt i bestemmelseslandet.

Lande, der ikke er omfattet af OECD-beslutningen, har følgende muligheder:
a) forbud
b) en procedure for forudgående skriftlig anmeldelse og samtykke, jf. artikel 35, eller
c) ingen kontrol i bestemmelseslandet.

2. Inden anvendelsesdatoen for denne forordning vedtager Kommissionen en forordning, der tager hensyn til alle de besvarelser, der modtages i medfør af stk. 1, […]

Hvis et land ikke har udstedt en bekræftelse som omhandlet i stk. 1, eller hvis et land af en eller anden grund ikke er blevet kontaktet, finder stk. 1, litra b), anvendelse.

[...]

3. Hvis et land i sin besvarelse anfører, at nogle bestemte overførsler af affald ikke er omfattet af kontrol, finder artikel 18 tilsvarende anvendelse for sådanne overførsler.«

10 Artikel 35 i forordning nr. 1013/2006 underlægger overførsel af affald, der henhører under denne bestemmelse, en procedure med forudgående skriftlig anmeldelse og samtykke, der bl.a. skal hidrøre fra de kompetente afsendelses- og bestemmelsesmyndigheder.

11 Samme forordnings artikel 18 underkaster overførsel af affald, der henhører under denne bestemmelse, visse oplysningskrav. Denne artikel fastsætter bl.a., at det pågældende affald skal være ledsaget af visse dokumenter, og at dokumentation for, at der foreligger en kontrakt mellem den person, der står for overførslen af affaldet, og modtageren vedrørende nyttiggørelsen af affaldet, skal kunne udleveres, og den skal i øvrigt være gældende, når overførslen påbegyndes.

12 Med overskriften »Liste over affald, der er omfattet af de generelle oplysningskrav i artikel 18 (»grøn« liste)« fastsætter bilag III, del 1, til forordning nr. 1013/2006 bl.a., at det i bilag IX til Baselkonventionen opregnede affald, således som gengivet i bilag V, del 1, liste B, til nævnte forordning, er omfattet af de generelle oplysningskrav i forordningens artikel 18.

13 Bilag V, del 1, liste B, til forordning nr. 1013/2006 indeholder bl.a. følgende affaldskategori:

»B1120 Brugte katalysatorer, undtagen væsker, der har været brugt som katalysatorer, indeholdende et af følgende:

– overgangsmetaller, undtagen katalysatoraffald (brugte katalysatorer, væsker, der har været brugt som katalysatorer, og andre katalysatorer), der er opført på liste A:

[...]

– lanthanider (sjældne jordarters metaller):

[...]«

14 Første og sjette betragtning til forordning nr. 1418/2007 lyder som følger:

»(1) I overensstemmelse med artikel 37, stk. 1, i forordning [nr. 1013/2006] har Kommissionen sendt en skriftlig anmodning til hvert land, der ikke er omfattet af [OECD-beslutningen], med henblik på at indhente skriftligt samtykke til, at affald, der er opført i bilag III eller IIIA til denne forordning, og for hvilket det gælder, at eksport heraf ikke er forbudt i henhold til artikel 36, kan eksporteres fra [EU] til nyttiggørelse i det pågældende land, og udbedt sig en angivelse af, hvilke kontrolprocedurer der i givet fald vil blive anvendt i bestemmelseslandet.

[...]

(6) Visse lande har i deres besvarelse givet udtryk for, at de har til hensigt at følge kontrolprocedurer i henhold til national lovgivning, der ikke er de samme som dem, der er fastsat i artikel 37, stk. 1, i forordning [nr. 1013/2006]. I henhold til artikel 37, stk. 3, i forordning [nr. 1013/2006] bør artikel 18 i denne forordning desuden finde anvendelse mutatis mutandis på sådanne overførsler, medmindre affald er underlagt proceduren med forudgående anmeldelse og samtykke.«

15 Det fremgår af sagens akter, at Den Libanesiske Republik har besvaret Kommissionens anmodning, således som omhandlet i første betragtning til forordning nr. 1418/2007, ved skrivelse af 23. juni 2007. Det fremgår bl.a. af ordlyden af denne skrivelse, at import af affald til Libanon er omfattet af Baselkonventionen og af en ministeriel afgørelse af 19. maj 1997. Samme skrivelse understreger desuden, at Den Libanesiske Republik, henset til den omstændighed, at de af Det Europæiske Fællesskab anvendte koder er forskellige fra dem, der anvendes af Den Libanesiske Republik, ikke vil påtage sig noget ansvar i tilfælde af fejl eller mangler i besvarelsen.

16 Til denne skrivelse var vedhæftet det af Kommissionen fremsendte spørgeskema, som var blevet udfyldt af de libanesiske myndigheder. Sidstnævnte har bl.a. anført på dette, at når den ministerielle afgørelse af 19. maj 1997 ikke skal finde anvendelse i forhold til en af de affaldskategorier, der er nævnt i spørgeskemaet, er betegnelsen »NA« (»not available«) blevet påført ud for denne kategori. Denne betegnelse figurerer ikke med hensyn til koden B1120 og opregningen af de dertil hørende affaldstyper. Hvad angår denne affaldskategori har myndighederne derimod sat kryds ved kolonne 1 i samme spørgeskema med overskriften »Import af affald fra Det Europæiske Fællesskab er forbudt«.

17 Artikel 1 i forordning nr. 1418/2007 bestemmer:

»Eksport af affald bestemt til nyttiggørelse som anført i bilag III eller IIIA til forordning [nr. 1013/2006], der ikke er forbudt i henhold til artikel 36 i denne forordning, til visse lande, der ikke er omfattet af [OECD-beslutningen], er underlagt procedurerne i bilaget.«

18 Denne forordnings artikel 1a fastsætter:

»Når et land i sit svar på en skriftlig anmodning, som Kommissionen har fremsendt i medfør af artikel 37, stk. 1, første afsnit, i forordning [nr. 1013/2006], angiver, at det med hensyn til visse overførsler af affald ikke vil forbyde disse overførsler eller anvende proceduren for forudgående skriftlig anmeldelse og samtykke som omhandlet i forordningens artikel 35, finder artikel 18 i denne forordning anvendelse mutatis mutandis på sådanne overførsler.«

19 Bilaget til forordning nr. 740/2008 indeholder bl.a. følgende præcisering:

»*Bemærk*: Artikel 18 i forordning [nr. 1013/2006] finder anvendelse på kolonne (c) og (d) i bilaget til forordning [nr. 1418/2007], jf. forordningens artikel 1.«

20 I bilaget til forordning nr. 1418/2007 anføres følgende:

»Overskriften på kolonnerne i dette bilag henviser til følgende:

(a) Forbud.

(b) Forudgående skriftlig anmeldelse og samtykke som beskrevet i artikel 35 i forordning [nr. 1013/2006].

(c) Ingen kontrol i bestemmelseslandet.

(d) Andre kontrolprocedurer vil finde anvendelse i bestemmelseslandet i henhold til national lovgivning. […]

[...]«

21 Hvad angår Libanon nævnes koden B1120 både i kolonne (a) og (d) i nævnte bilag.

Nationale bestemmelser

22 § 326, stk. 2 og 5, i Strafgesetzbuch (straffeloven) bestemmer:

»(2) Med [fængsel indtil fem år eller en bøde] straffes den, der i strid med et forbud eller uden den nødvendige tilladelse overfører affald som omhandlet i stk. 1 til, fra eller gennem det område, som loven finder anvendelse på.

[...]

(5) Såfremt gerningsmanden har handlet uagtsomt, er straffen:

1. i de i stk. 1 og 2 nævnte tilfælde, fængsel indtil tre år eller en bøde.

[...]«

23 § 2, stk. 1, i Abfallverbringungsbußgeldverordnung (bekendtgørelse om bøder for overførsel af affald) bestemmer bl.a., at den, der forsætligt eller uagtsomt tilsidesætter forordning nr. 1418/2007 ved at eksportere affald i strid med denne forordnings artikel 1, sammenholdt med kolonne (a) i bilaget hertil, begår en lovovertrædelse som omhandlet i § 18, stk. 1, nr. 18), litra a), i Abfallverbringungsgesetz (lov om overførsel af affald).

Tvisten i hovedsagen og det præjudicielle spørgsmål

24 QB er bestyrer i ALU-KAT GmbH, hvis hjemsted befinder sig i Bruchsal (Tyskland), og hvis erhvervsaktivitet bl.a. omfatter genbrug og bortskaffelse af metalaffald.

25 Anklagemyndigheden har tiltalt QB for omkring den 25. maj 2009 at have sendt 3 794 brugte bilkatalysatorer til Rotterdam (Nederlandene), hvor de blev beslaglagt af det nederlandske toldvæsen, og som af tredjemænd var blevet overdraget til denne som affald med henblik på genbrug eller bortskaffelse. Disse katalysatorer skulle efterfølgende eksporteres til Libanon. Ifølge anklagemyndigheden havde tiltalte desuden kendskab til, at katalysatorerne var omfattet af affaldskategori B1120 i bilag IX til Baselkonventionen, og QB havde i det mindste vel vidende accepteret, at overførslen af samme katalysatorer til Libanon som følge af denne klassifikation var forbudt i henhold til artikel 37, stk. 2, i forordning nr. 1013/2006, sammenholdt med forordning nr. 1418/2007.

26 Amtsgericht Bruchsal, for hvilken QB er tiltalt i henhold til § 326 i Strafgesetzbuch og § 2, stk. 1, i Abfallverbringungsbußgeldverordnung, har anført, at gerningsindholdet i de overtrædelser, der er omhandlet i nævnte bestemmelser, ikke vil være opfyldt, hvis det skulle vise sig, at eksporten af affald i kategori B1120 til Libanon ikke er forbudt.

27 Den nævnte ret er i tvivl om dette. Den har bemærket, at affald i den nævnte kategori i bilaget til forordning nr. 1418/2007 for så vidt angår Libanon er opført i såvel kolonne (a) om forbud mod import som i kolonne (d) om iværksættelse af andre kontrolprocedurer i bestemmelseslandet i henhold til national lovgivning. Endvidere har retten anført, at ifølge sjette betragtning til denne forordning – når visse lande i deres besvarelse har oplyst, at de i henhold til national ret har til hensigt at anvende andre kontrolprocedurer end dem, der er fastsat i artikel 37, stk. 1, i forordning nr. 1013/2006 – skal forordningens artikel 18 i henhold til dennes artikel 37, stk. 3, finde anvendelse mutatis mutandis på disse overførsler bortset fra tilfælde, der samtidig er underlagt proceduren med forudgående anmeldelse og samtykke.

28 Det er på dette grundlag, at Amtsgericht Bruchsal har besluttet at udsætte sagen og forelægge Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:

»Skal bestemmelserne i artikel 37 i forordning […] nr. 1013/2006 […], sammenholdt med forordning […] nr. 1418/2007 […], fortolkes således, at der gælder et forbud mod at overføre affald i affaldsgruppe B1120 i bilag IX til [Baselkonventionen] til Libanon?«

Om det præjudicielle spørgsmål

29 Det bemærkes indledningsvis, at den form for behandling, der i det foreliggende tilfælde skal anvendes på det i hovedsagen omhandlede affald på det endelige bestemmelsessted, ikke fremgår klart af de udtalelser, der indgår i forelæggelsesafgørelsen.

30 I denne forbindelse bemærkes, at hvis det efter den forelæggende rets vurdering af de faktiske omstændigheder, idet denne har enekompetencen hertil, fastslås, at det i hovedsagen omhandlede affald skal bortskaffes i Libanon, vil eksporten af dette til Libanon være forbudt i henhold til

bestemmelserne i artikel 34, stk. 1 og 2, i forordning nr. 1013/2006, der fastsætter, at eksport fra EU af affald bestemt til bortskaffelse er forbudt, bortset fra affald til de stater, der indgår i Den Europæiske Frihandelssammenslutning (EFTA), og som ligeledes er parter i Baselkonventionen.

31 I det foreliggende tilfælde vedrører de i det præjudicielle spørgsmål omhandlede EU-retlige bestemmelser imidlertid udelukkende eksport fra EU af affald bestemt til nyttiggørelse.

32 I denne henseende skal det understreges, at i henhold til artikel 36, stk. 1, litra f), i forordning nr. 1013/2006 er eksport fra EU af affald bestemt til nyttiggørelse forbudt til lande, der ikke er omfattet af OECD-beslutningen, når bestemmelseslandet har forbudt import af det pågældende affald. Det er ubestridt, at Den Libanesiske Republik henhører under kategorien af lande, der ikke er omfattet af OECD-beslutningen.

33 Hvad endvidere angår eksport af affald opregnet i bilag III og IIIA til forordning nr. 1013/2006 bestemt til nyttiggørelse i lande, der ikke er omfattet af OECD-beslutningen, og hvortil eksport ikke er forbudt i henhold til denne forordnings artikel 36, bestemmer dennes artikel 37, at Kommissionen skal indhente oplysninger om, hvilke procedurer der vil blive fulgt, før den vedtager en forordning, der tager hensyn til alle de besvarelser, der er modtaget.

34 Som det fremgår af nævnte artikel 37, stk. 1, litra i), har det spørgsmål, som Kommissionen i denne henseende skal rette til de berørte tredjelande, især til formål at indhente en skriftlig bekræftelse af, at affaldet kan eksporteres fra EU med henblik på nyttiggørelse i det pågældende land. Dette formål er udtrykkeligt anført i første betragtning til forordning nr. 1418/2007.

35 I det foreliggende tilfælde indikerer angivelsen »B1120« i rubrikken »Libanon« i kolonne (a) i bilaget til forordning nr. 1418/2007, at myndighederne i dette tredjeland, som langt fra har afgivet en skriftlig bekræftelse af, at det i hovedsagen omhandlede affald kan eksporteres til dette tredjeland, derimod officielt har meddelt Kommissionen i deres besvarelse af dennes anmodning, der blev fremsendt i henhold til nævnte artikel 37, stk. 1, at overførsel fra EU af det pågældende affald til Libanon med henblik på nyttiggørelse i dette tredjeland var forbudt.

36 Det er endvidere ubestridt, at den nævnte angivelse på passende vis afspejler indholdet af besvarelsen fra de libanesiske myndigheder, idet det, således som anført i denne doms præmis 16, fremgår af et bilag til disses skrivelse af 23. juni 2007, at for så vidt angår affald i kategori B1120 har de nævnte myndigheder sat kryds ved kolonne 1 med overskriften »Import af affald fra Det Europæiske Fællesskab er forbudt«.

37 Det følger af det ovenstående, at forbuddet mod eksport af affald i kategori B1120 til Libanon i det foreliggende tilfælde er et resultat af det pågældende tredjelands forbud mod import, og at forbuddet mod eksport gør sig gældende såvel under hensyntagen til både artikel 37 i forordning nr. 1013/2006 og angivelsen af denne affaldskategori i kolonne (a) i bilaget til forordning nr. 1418/2007 under rubrikken »Libanon«, hvilke er de eneste bestemmelser, der er nævnt i det præjudicielle spørgsmål, som i artikel 36, stk. 1, litra f), i forordning nr. 1013/2006, således som Kommissionen med rette har gjort gældende.

38 Hvad angår den omstændighed, der ligger til grund for den forelæggende rets spørgsmål, nemlig at kategori B1120 i forhold til Libanon ligeledes er opført i kolonne (d) i samme bilag, skal følgende fastslås.

39 Dels kan man ikke i denne henseende lægge den forklaring til grund, som Kommissionen har fremført, hvorefter – når et tredjeland har oplyst, at det forbyder import på sit område af en bestemt type affald – de »kontrolprocedurer […], der er forskellige fra dem, der er fastsat i artikel 37, stk. 1, i forordning nr. 1013/2006«, hvortil der henvises i sjette betragtning til forordning nr. 1418/2007, vedrører nævnte

importforbud. Det skal derfor bemærkes, at kontrolprocedurerne, der er omhandlet i nævnte artikel 37, stk. 1, dvs. dem, der er fastsat i artikel 18 eller 35 i forordning nr. 1013/2006, grundlæggende udelukkende vedrører affald, der ikke er gjort til genstand for et principielt forbud mod import.

40 Dels fremgår det af en anden forklaring, der er fremført af Kommissionen, at angivelsen af affaldskategori B1120 i kolonne (d) er en konsekvens af det forbehold, der er givet udtryk for af de libanesiske myndigheder i ovennævnte skrivelse af 23. juni 2007 for så vidt angår de mulige konsekvenser af eventuelle forskelle i kodificeringerne vedrørende affaldskategorierne i Fællesskabet og i Den Libanesiske Republik.

41 Hvad der end har ført Kommissionen til at indsætte den nævnte angivelse, kan denne dog ikke have den virkning at drage konklusionen i denne doms præmis 37 i tvivl, hvorefter eksport af affald i kategori B1120 fra EU til Libanon på EU-rettens nuværende udviklingstrin er forbudt, og dermed – i modsætning til det af QB anførte – begrunde en anvendelse af proceduren i artikel 18 i forordning nr. 1013/2006.

42 Angivelsen i kolonne (d) af, at »andre kontrolprocedurer vil finde anvendelse i bestemmelseslandet i henhold til national lovgivning […]«, skal fortolkes i lyset af forordning nr. 1013/2006 og i overensstemmelse med denne.

43 I henhold til denne forordnings artikel 37, stk. 1, sender Kommissionen inden 20 dage efter ikrafttrædelsen af forordningen en skriftlig anmodning til hvert af de lande, der ikke er omfattet af OECD-beslutningen, og udbeder sig en skriftlig bekræftelse af, at affaldet kan eksporteres fra EU med henblik på nyttiggørelse i det pågældende land, samt en angivelse af, hvilken kontrolprocedure der eventuelt vil blive fulgt i bestemmelseslandet. Dette stk. 1 fastsætter ligeledes, at hvert af de lande, der ikke er omfattet af OECD-beslutningen, har et valg mellem følgende muligheder, nemlig et forbud eller en procedure for forudgående skriftlig anmeldelse og samtykke, jf. artikel 35 i forordning nr. 1013/2006, eller ingen kontrol i bestemmelseslandet. Nævnte forordnings artikel 37, stk. 3, præciserer, at hvis der vælges ingen kontrol i bestemmelseslandet, finder forordningens artikel 18 anvendelse på overførslerne af det pågældende affald.

44 Det følger af disse bestemmelser, at angivelsen af, hvilken kontrolprocedure der eventuelt vil blive fulgt i forhold til affaldet i bestemmelseslandet, såvel som den eventuelle anvendelse på overførslerne af affaldet til dette land af den oplysningsprocedure, der er fastsat i artikel 18 i forordning nr. 1013/2006, nødvendigvis forudsætter, at affaldet kan eksporteres fra EU med henblik på nyttiggørelse i dette land.

45 Hvad angår nævnte artikel 18 og henvisningen til denne bestemmelse i sjette betragtning til forordning nr. 1418/2007 skal det endvidere tilføjes, at samme forordnings artikel 1a udtrykkeligt bekræfter, at det alene er, når et land i sit svar på en skriftlig anmodning, som Kommissionen har fremsendt i medfør af artikel 37, stk. 1, første afsnit, i forordning nr. 1013/2006, angiver, at det »med hensyn til visse overførsler af affald ikke vil forbyde disse overførsler« eller »anvende proceduren for forudgående skriftlig anmeldelse og samtykke som omhandlet i forordningens artikel 35«, at artikel 18 i denne forordning kan finde anvendelse mutatis mutandis på sådanne overførsler.

46 Den indledende bemærkning i bilaget til forordning nr. 740/2008, der præciserer, at artikel 18 i forordning nr. 1013/2006 i henhold til artikel 1 i forordning nr. 1418/2007 finder anvendelse på kolonne (c) og (d) i bilaget til sidstnævnte forordning, skal ligeledes forstås således, at proceduren, der er omhandlet i nævnte artikel 18, alene finder anvendelse, hvis en affaldskategori optages i enten kolonne (c) eller (d), og under udelukkelse af enhver samtidig optagelse i kolonne (a) og (b) vedrørende henholdsvis forbud mod import og anvendelse af proceduren i artikel 35 i forordning nr. 1013/2006.

47 Det skal endelig bemærkes, at en fortolkning af artikel 36 og 37 i forordning nr. 1013/2006, sammenholdt med bestemmelserne i forordning nr. 1418/2007, hvorefter opførelsen i bilaget til sidstnævnte forordning af et forbud mod import af en affaldskategori i et tredjeland er tilstrækkeligt til at fastslå, at der foreligger et forbud mod eksport af sådant affald fra EU til det pågældende tredjeland, og til at udelukke enhver anvendelse af artikel 18 i forordning nr. 1013/2006, er, således som generaladvokaten har bemærket i punkt 65-68 i forslaget til afgørelse, forenelig med de formål, der i det foreliggende tilfælde forfølges med EU-retten.

48 Hvad angår spørgsmålet om, hvorvidt EU-rettens bestemmelser i det foreliggende tilfælde er tilstrækkeligt præcise til i overensstemmelse med det strafferetlige bestemthedskrav at udgøre gerningsindholdet i nationale strafferetsbestemmelser, tilkommer det den forelæggende ret at vurdere dette, således som generaladvokaten har anført i punkt 71 i forslaget til afgørelse. I denne henseende skal det imidlertid bemærkes, at det nævnte princip udgør et generelt princip i EU-retten, der navnlig er forankret i artikel 49, stk. 1, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder. Dette princip, som medlemsstaterne er bundet af, bl.a. når de foreskriver en straf for tilsidesættelse af EU-rettens bestemmelser, indebærer, at loven klart skal definere overtrædelserne og den straf, de medfører. Denne betingelse er alene opfyldt, når borgerne ud fra den relevante bestemmelses ordlyd og, om fornødent, ved hjælp af retternes fortolkning heraf kan vide, hvilke handlinger og undladelser der medfører strafansvar (jf. i denne retning bl.a. dom af 13.7.1989, sag 5/88, Wachauf, Sml. s. 2609, præmis 19, af 3.5.2007, sag C-303/05, Advocaten voor de Wereld, Sml. I, s. 3633, præmis 49 og 50, og af 31.3.2011, sag C-546/09, Aurubis Balgaria, endnu ikke trykt i Samling af Afgørelser, præmis 41 og 42).

49 På grundlag af det ovenstående skal det forelagte spørgsmål besvares med, at artikel 36, stk. 1, litra f), og artikel 37 i forordning nr. 1013/2006, sammenholdt med bestemmelserne i forordning nr. 1418/2007, skal fortolkes således, at eksport fra EU til Libanon af affald, der er bestemt til nyttiggørelse, og som henhører under kode B1120, liste B, del 1, i bilag V til forordning nr. 1013/2006, er forbudt.

Sagens omkostninger

50 Da sagens behandling i forhold til hovedsagens parter udgør et led i den sag, der verserer for den forelæggende ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagens omkostninger. De udgifter, som er afholdt af den italienske regering og Kommissionen, der har afgivet indlæg for Domstolen, kan ikke erstattes.

På grundlag af disse præmisser kender Domstolen (Fjerde Afdeling) for ret:

Artikel 36, stk. 1, litra f), og artikel 37 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1013/2006 af 14. juni 2006 om overførsel af affald, sammenholdt med bestemmelserne i Kommissionens forordning (EF) nr. 1418/2007 af 29. november 2007 om eksport til nyttiggørelse af visse typer affald, der er opført i bilag III eller IIIA til forordning nr. 1013/2006, til visse lande, der ikke er omfattet af OECD-beslutningen om kontrol med grænseoverskridende overførsel af affald, som ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 740/2008 af 29. juli 2008, skal fortolkes således, at eksport fra Den Europæiske Union til Libanon af affald, der er bestemt til nyttiggørelse, og som henhører under kode B1120, liste B, del 1, i bilag V til forordning nr. 1013/2006, er forbudt.

Underskrifter

i — Det navn, som er anført i indledningen samt i præmis 2, 24, 25, 26 og 41, er efter anmodning blevet anonymiseret.